

Det er navnlig disse formelle Grunde, som have bevæget Flertallet til at henvende sig med Opfordring til den ærede Formand om at gjøre det muligt for Thinget at foretage en Afstillelse af de to forelagte Love, nemlig den foreløbige Lov og Finantslovsforlaget. Som de Herrer ville se, har Flertallet i Betænkningen ment, at man kunde følge en lignende Fremgangsmaade som i 1853. Dette tror jeg følger af den Maade, hvorpaa Forelæggelsen er flet iaar, og flete den Gang, idet der ikke er nogen væsentlig Forskjel til Stede. Med Flid har Flertallet i Betænkningen brugt Udtrykket: „en lignende Fremgangsmaade;“ thi det har ikke været vor Mening, at man i Detaillen med Hensyn til det Formelle skulde følge den aldeles nøjagtig. Grunden dertil er ikke den, at vi have anset det for umuligt at følge aldeles den samme Fremgangsmaade, som blev fulgt 1853; det kunde efter Flertallets Mening meget let ske; men naar det ikke er flet, saa er det, fordi man ikke har anset Fremgangsmaaden den Gang for en heldig Fremgangsmaade nu, naar man ønsker, at der for alle Medlemmer i Folkethinget skal være fuld Frihed under Afstemningen. Derfor er Indstillingen i Betænkningen, som de Herrer ogsaa ville have set, stillet saaledes, at den forudsætter en anden Fremgangsmaade, end der blev brugt 1853. I 1853 var nemlig Fremgangsmaaden den, at Formandens Forslag stillede det Alternativ op: Afstemning, om Sagen samlet skulde gaa til 2den Behandling, og hvis dette blev forkastet, at der da blev forelagt delt Afstemning over hvert Forslag for sig. I det Tilfælde der da blev stemt Ja over Formandens Forslag, vilde derved begge Sager være komne til 2den Behandling, og der vilde da ikke have fundet nogen yderligere Afstemning Sted; men det er klart, at for de Medlemmer, som her maatte være imod at lade begge Sager gaa til 2den Behandling, men som dog ogsaa vare imod Afstillelsen, vilde denne Form for Afstemning være et Tryk, som hindrede dem i at give deres Mening fuldstændig tilkjende. Dette har bevæget Flertallet til at forme sin Indstilling saaledes, at den forudsætter en noget anden formel Fremgangsmaade, nemlig den, som den ærede Formand i sin Udtalelse til Thinget i forrige Møde har erklæret at ville bruge, altsaa en Afvigelse fra Forretningsordenen og deraf følgende Afstemning, som fordrer $\frac{3}{4}$ af Stemmerne.—Med disse Ord vil jeg tillade mig at anbefale den ærede Formands Forslag.

5te November.

Berg: Jeg er blandt de Medlemmer af Udvalget, som i Betænkningen have udtalt vore Tvivl om, hvorvidt man kunde gaa denne Vej eller ikke. Mine Tvivl ere ikke ganske løste ved, hvad vi have hørt af den ærede Ordfører; thi Forklaringen om, hvilken Maade der vil være den heldigste at forelægge foreløbige Love paa, kan som bekendt ikke finde Anvendelse paa nærværende Tilfælde, da de foreløbige Love, som omhandles i Grundlovens § 25, ere saadanne, som kunne udfædres i Overensstemmelse med Grundloven, hvorimod den her foreliggende, saakaldte „foreløbige Lov“ som bekendt er af en anden Slags, for hvilke der ikke gives nogen som helst Regel i Grundloven, da Grundloven selvfølgelig aldrig har tænkt paa saadanne foreløbige Love. Henvisningen til 1853 kan jeg heller ikke anse som nogen Grund; jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg har været med til udtrykkelig at angive dette i Betænkningen. Men efter at den høitærede Formand i forrige Møde har erklæret, at den Vej, man har ønsket at gaa, er en ekstraordinær Vej, som man kun kan gaa ved en Afvigelse fra Forretningsordenen, og da jeg ikke tør antage, at de ærede Medlemmer, der have delt min Opfattelse af dette Spørgsmaal, ville lægge Flertallet Hindringer i Veien for at gaa denne Vej, efter at den er erklæret for at være ekstraordinær, saa skal jeg, uagtet jeg maa erkende, at jeg ikke kan forstå, hvorledes dette Tilfælde kan føres ind under § 43 i Forretningsordenen, hvor det hedder „i særdeles paatrængende Tilfælde“, thi efter mit Syn er der ikke noget særdeles paatrængende Tilfælde for at gaa en ekstraordinær Vej, naar man har en klar direkte Vej anvist, dog anbefale, at vi stemme for den høitærede Formands Forslag og derved imødekomme Flertallets Ønske om at gaa denne Vej. Jeg er ikke klar paa, hvad det egentlig vil føre til nu, men jeg tager i dette Tilfælde Fornustten fangen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, hvorefter Formandens Forslag vedtoges uden Afstemning.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortsettelse af 1ste Behandling af Forslag til Finantslov for Finants-